

чрезъ кое-то да могатъ да се составятъ чело-
ви-тъ безсмъртни, а причина-та на това е че наша-
та душа не е чело-вѣческа, или естествена тварь,
но е Божьяго происхожденія; и мѣкаръ чело-вѣкъ и
да *приличя* на Всемогущаго Богъ спорядъ словеснѣ-
тъ си и безсмъртнѣ душѣ: никога обаче нито е
былъ, нито и ще бѣде *равенъ* Богу, за да може со-
знателно да узнае нѣщо Божественнаго происхож-
денія, каквото е наша-та душа..... Тукъ чело-вѣкъ
трѣба да *вѣрва* че има едно Сѣщество, кое-то е по
високо, по мѣдро, по силно и по милостиво отъ него,
неговій сѣздатель — Богъ; и съ восторгъ и умиле-
ніе да вѣрва въ Него и въ Негово-то Провиденіе!..

Остава слѣдователно за разумъ-тъ ни, като една
познавателна сила логически само то невозможно,
кое-то онъ не може да обѣмне чрезъ свои-тъ фор-
мы на мисляне-то и кое-то е вѣнъ отъ условія-та
на негова-та дѣятелность: тукъ чело-вѣкъ трѣба да
се поклони и духовно да вѣрва..

III. За умственны-тъ познанія.

§. 66.

За да можемъ мы да развѣемъ и да основемъ
еднѣ *системѣ* не е доволно да имамы само опытни
познанія; но трѣба ѣще да имамы и умственны по-
знанія. Различіе-то между опытни-тъ и умственны-
тъ познанія состои въ това, че мы; като разглѣдвамы
посредствомъ опытни-тъ познанія частны-тъ явленія
на естество-то: чрезъ наведеніе-то дохождамы до
логическо-то *общо*, а посредствомъ умственны-тъ
познанія, мы сознаваемы въ душа-та си ѣще отъ на-
предъ *общо-шо*, обаче не логическо-то, или формално-